

Noodrem op Luiks spoor besteld, maar nooit gelegd

BRUSSEL - Minister van Mobiliteit François Bellot (MR) wil uitleg van spoorbazen Jo Cornu (NMBS) en Luc Lallemand (Infrabel). Ze moeten zich verantwoorden, nu blijkt dat er op de plaats van de treinbotsing in Luik géén noodremstelsel op de rails ligt. Nog strafte: "In 2014 was er al een aanbesteding voor, maar die is nooit uitgevoerd", zegt N-VA-Kamerlid Wouter Raskin.

Alle lijnen, maar niet alle seinen langs de sporen zijn uitgerust met het noodremstelsel TBL1+. Eén derde van de seinen is niet extra beveiligd. Het nieuws heeft zelfs minister van Mobiliteit François Bellot (MR) verrast. Zeker nu blijkt dat het sein op de plek van het dodelijke treinongeval niet is uitgerust met het speciale noodremstelsel. De opdracht is wel aanbesteed, maar nooit uitgevoerd. "Het gaat om een overheidsopdracht van TUC Rail, een Infrabel-dochter. Daarbij was ook voorzien dat de betrokken seinpost in Hermalle-sur-Huy een bakken met TBL1+ kreeg. De werken moesten starten in september 2015, maar zijn nooit uitgevoerd", aldus Bilzenaar Wouter Raskin (N-VA). Het noodremstelsel zou pas voor volgend jaar zijn. "Ik begrijp echt niet hoe dit is kunnen gebeuren", zegt Bellot. "We moeten het proberen te begrijpen, en dan kan ik maatregelen nemen." Op vraag van de commissie Infrastructuur, wil hij uitleg van CEO's Jo Cornu (NMBS) en Luc Lallemand (Infrabel).

Uit de wind

Volgens Raskin ligt het probleem bij de aannemer. "Blijkbaar is de aannemer die de opdracht van TUC Rail kreeg nogal succesvol, waardoor hij niet altijd toekomt aan de uitvoering van de gunning." Volgens Infrabel zijn in het buitenland ook niet alle seinen met een noodremstelsel uitgerust. Opvallend: Marc Descheemaeker, ex-spoorbaas van de NMBS, zet oud-collega Luc Lallemand uit de wind. "Hij heeft nooit verklaard dat alle seinen voor 100 procent zouden worden uitgerust met TBL1+. Zijn integriteit staat als een paal boven water", zei hij gisteren in 'Terzake'.

Professor UGent vergeet examens af te nemen

GENT - Faalangst én te laat komen: twee stresspieken die je best nooit combineert. Zeker niet tijdens de blok. Daarom stonden er gisterochtend om stipt half negen zo'n honderd studenten klaar voor de deur van de UGent, te wachten op professor Philippe Codde, die zijn examen Amerikaanse Letterkunde zou afnemen. Tot negen uur. En tot half tien. "Toen heeft het secretariaat naar de professor gebeld, die ons examens bijna vergeten was", zegt studente Shauni De Gussem (22). "Het examen werd uiteindelijk uitgesteld naar 13 uur." Professor Codde, die vorig jaar nog de prijs van 'beste onderwijzer van de faculteit' binnenhaalde, kan er zelf niet mee lachen. "Dit is een heel pijnlijke vergissing. Plots stond er zelfs een filmploeg voor mijn deur", klinkt het. "Op de online agenda stonden twee examens, dat van mij in de voormiddag en 's namiddags eentje van een gastprof. Ik heb die twee door elkaar gehaald." (sobu)

Wie dier verwaarloost, moet asielposten betalen

Hasseltse rechter zorgt voor precedent met veroordeling van Hamont-Achelse fokker

Bij een controle in 2013 bij fokker E.B. in Hamont-Achel ontdekten inspecteurs van Dierenwelzijn bulldogpuppy's in erbarmelijke omstandigheden. Zonder eten, met uitwerpselen in de drinkbak en een compleet gebrek aan verzorging. Foto HBVL

HASSELT - Wanneer de overheid verwaarloosde dieren in een asielploeg plaatst, moet de eigenaar voor die kosten opdraaien. De Hasseltse rechtbank oordeelde in een zaak tegen een Hamont-Achelse fokker dat het principe van 'de vervuiler betaalt' ook geldt voor fokkers die niet volgens de regels handelen. De Limburgse asielen juichen het vonnis toe, net als minister van Dierenwelzijn Ben Weyts (N-VA). "Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om bij elke inbeslagname de kosten te verhalen op de eigenaar van de dieren."

Roel DAMIAANS

Eigenaars wiens verwaarloosde dieren in asielen worden ondergebracht door de overheid, moeten dus zelf de kosten dragen die daarbij komen kijken. "Het lijkt de logica zelve, maar de realiteit is anders", beweert verantwoordelijke Johnny Laurent van het Noodasiel Lommel. "Tot nu toe kregen de asielen de factuur gepresenteerd, en die konden een stukje recupereren via de overheid. Dus eigenlijk was het de belastingbetaler die ervoor opdraaide." De feiten die leidden tot het vonnis dateren uit 2013. In totaal lieten inspecteurs van Dierenwelzijn 27 bulldogs en enkele paarden weghalen bij zwartfokker E.B. uit Hamont-Achel na een geval van ernstige dierenverwaarlozing. De fokker werd in september 2015 bij verstek veroordeeld tot de grootste schadevergoeding in ons land voor

Ik weiger de kosten van vaccinaties door te rekenen aan de persoon die zijn goed hart toont door een hond in een asielploeg te adopteren. Die kosten moeten volledig voor de overtreder zijn

Johnny LAURENT
Noodasiel Lommel

een geval van dierenverwaarlozing. Hij moest 14.268,22 euro betalen aan Noodasiel Lommel, maar ging in verzet tegen deze veroordeling.

Meer schadevergoeding

De zaak werd opnieuw gepleit in het voorjaar voor de rechtbank van eerste aanleg in Hasselt. In het eindvonnis was de rechter nog strenger. De fokker uit Hamont-Achel werd deze keer veroordeeld tot een totale schadevergoeding van 16.420,04 euro. "Of we dat geld gaan krijgen, blijft nog de vraag. De tegenpartij heeft voorgesteld om de schadevergoeding af te lossen in maandelijkse schijven van 25 euro. Belachelijk, want aan dat tempo heeft de eigenaar het volledige bedrag pas betaald als hij 126 jaar is. Geld is bijzaak, het gaat ons om het principe. Dit is een precedent dat voor alle asielen heel belangrijk is", zegt Laurent. "Ik weiger om de kosten van vaccinaties en microchips door

te rekenen aan de persoon die zijn goed hart toont door een hond in een asielploeg te adopteren. Die kosten moeten volledig voor de overtreder zijn die tot nu toe buiten schot blijft."

Te lage tarieven

Philip Zurinckx van het Dierenasiel Sint-Truiden treedt zijn Lommelse collega bij. "Al jaren vragen we de overheid - eerst de federale, nu de Vlaamse - om een redelijke vergoedingsregeling te treffen bij inbeslagnames. Vandaag werken wij met achterhaalde tarieven. Voor de eerste hond die we moeten opvangen krijgen we 100 euro, voor de tweede is dat nog 40 euro, vanaf de twintigste hond is dat slechts 20 euro. Bij katten is het nog erger: 100 euro voor de eerste, 15 euro vanaf de tweede en 5 euro van

af de twintigste. Voor kittens is het zelfs nul euro. De realiteit is dat de overheid de dieren alleen maar kan plaatsen bij asielen omdat die draaien op vrijwilligers en hun werking zelf voor een stuk financieren."

Ter illustratie: het asielploeg van Sint-Truiden haalde eerder dit jaar 66 katten op in Herk-De-Stad. "Alleen al het bloedonderzoek bij al die dieren kostte 3.600 euro. En dan begint het nog maar: ontwormen, ontvlooiën, chippen, vaccineren en de wettelijk verplichte sterilisatie. De tarieven die we nu krijgen, volstaan niet. Dat er nu een vonnis is waarbij alle kosten op de 'vervuiler' kunnen verhaald worden, is een goede zaak", aldus Zurinckx. De advocaat van de fokker uit Hamont-Achel was gisteren niet bereikbaar voor commentaar.

Minister van Dierenwelzijn Ben Weyts (N-VA) "tevreden" met vonnis

BRUSSEL - Vlaams minister van Dierenwelzijn Ben Weyts (N-VA) is tevreden met het vonnis van de Hasseltse rechtbank. "Het past precies in het beleid dat ik wil voeren."

Ben Weyts heeft naar eigen zeggen zijn administratie de opdracht gegeven om altijd de asielposten terug te vorderen bij de eigenaar van de geplaatste dieren. "De asielen mogen hun

kosten doorrekenen aan ons en wij gaan via juridische weg dat geld terughalen bij de dierenverwaarloosers. Vroeger werd dat al te vaak blauwblauw gelaten, maar ik wil niet meer dat de belastingbetaler of de asielen financieel moeten opdraaien voor figuren die de wet niet naleven." Jaarlijks spendeert de afdeling Dierenwelzijn 25.000 euro aan het plaatsen van verwaarloosde dieren in Vlaanderen.(rd)